

Den Europæiske Unions Tidende

C 39

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

55. årgang

11. februar 2012

Informationsnummer

Indhold

Side

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2012/C 39/01

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* EUT C 32 af 4.2.2012

1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2012/C 39/02

Sag C-560/08: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 15. december 2011 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud — direktiv 85/337/EØF — vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper — projekt til duplikation og/eller udvidelse af landevej M-501 i Spanien — ZEP ES 0000056 »Encinares del río Alberche y río Cofio« — LAF foreslået ES3110005 »Cuenca del río Guadarrama« og LAF foreslået ES3110007 »Cuencas de los ríos Alberche y Cofio«)

2

DA

Pris:
3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

2012/C 39/03	Sag C-119/10: Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. december 2011 — Frisdranken Industrie Winters BV mod Red Bull GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (Varemærker — direktiv 89/104/EØF — artikel 5, stk. 1, litra b) — påfyldning af dåser, der allerede er forsynet med et tegn, som ligner et varemærke — levering af tjenesteydelser på tredjemands anmodning og efter dennes anvisninger — sag anlagt af varemærkeindehaveren mod tjenesteyderen)	3
2012/C 39/04	Sag C-191/10: Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. december 2011 — Société Rastelli Davide e C. Snc mod Jean-Charles Hidoux, som kurator i selskabet Médiasucre international (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig) (Forordning (EF) nr. 1346/2000 — konkurs — international kompetence — udvidelse af en insolvensbehandling, som er indledt mod et selskab med hjemsted i en medlemsstat, til et selskab, hvis vedtægtsmæssige hjemsted befinder sig i en anden medlemsstat, på grundlag af sammenblanding af selskabernes aktiver)	3
2012/C 39/05	Sag C-257/10: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. december 2011 — Försäkringskassan mod Elisabeth Bergström (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta förvaltningsdomstolen (tidligere Regeringsrätten) — Sverige) (Vandrende arbejdstagere — social sikring — aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer — forordning (EØF) nr. 1408/71 — statsborger i en medlemsstat, der har haft erhvervsmæssig beskæftigelse i Schweiz — tilbagevenden til oprindelseslandet)	4
2012/C 39/06	Sag C-384/10: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 15. december 2011 — Jan Voogsgeerd mod Navimer SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Cassatie van België — Belgien) (Romkonventionen om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser — arbejdsaftale — parternes lovvalg — ufravigelige bestemmelser i den lov, der finder anvendelse i mangel af parternes lovvalg — fastlæggelse af denne lov — arbejdstager, der udfører sit arbejde i mere end én kontraherende stat)	4
2012/C 39/07	Sag C-409/10: Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. december 2011 — Hauptzollamt Hamburg-Hafen mod Afasia Knits Deutschland GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland) (Fælles handelspolitik — præferenceordning for indførsel af varer med oprindelse i stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) — uregelmæssigheder konstateret i forbindelse med en undersøgelse foretaget af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) i den eksporterende AVS-stat — efteropkrævning af importafgifter)	5
2012/C 39/08	Sag C-427/10: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. december 2011 — Banca Antoniana Popolare Veneta spa, incorporante la Banca Nazionale dell'Agricoltura spa mod Ministero dell'Economia e delle Finanze og Agenzia delle Entrate (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien) (Moms — tilbagebetaling af med urette betalt afgift — national lovgivning, der foreskriver mulighed for at kræve tilbagebetaling af ikke skyldige beløb ved forskellige retsinstanser med forskellige frister, alt efter om der er tale om en aftager eller leverandør af tjenesteydelser — aftager af tjenesteydelsers mulighed for at kræve tilbagebetaling af afgiften fra leverandøren efter udløbet af fristen for, at sidstnævnte kan indgive anmodning til skattemyndighederne — effektivitetsprincippet)	6
2012/C 39/09	Sag C-585/10: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 15. december 2011 — Niels Møller mod Haderslev Kommune (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vestre Landsret — Danmark) (Integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening — direktiv 96/61/EF — bilag I, punkt 6.6, litra c) — anlæg til intensiv svineavl med mere end 750 stipladser til søer — spørgsmål, om stipladser til gylte er omfattet eller ej)	6

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 39/10	Sag C-624/10: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 15. december 2011 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik (Traktatbrud — skatter og afgifter — direktiv 2006/112/EF — artikel 168, 171, 193, 194, 204 og 214 — en medlemsstats lovgivning, der foreskriver en pligt for en sælger eller tjenesteyder, der er etableret uden for det nationale område, til at udpege en fiskal repræsentant og til at lade sig momsregistrere i denne medlemsstat — lovgivning, der tillader modregning mellem den fradragsberettigede moms, som en sælger eller tjenesteyder, der er etableret uden for det nationale område, er blevet pålagt, og den moms, denne har opkrævet på vegne af sine kunder) 7	7
2012/C 39/11	Sag C-530/11: Sag anlagt den 18. oktober 2011 — Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland 7	7
2012/C 39/12	Sag C-562/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 9. november 2011 — Société d'Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA) mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas 8	8
2012/C 39/13	Sag C-566/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 14. november 2011 — Iberdrola, S.A. og Gas Natural SDG, S.A. mod Administración del Estado, Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. og Endesa, S.A. 8	8
2012/C 39/14	Sag C-567/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 14. november 2011 — Gas Natural SDG, S.A. mod Endesa, S.A., Iberdrola, S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. og Administración del Estado 8	8
2012/C 39/15	Sag C-573/11 P: Appel iværksat den 15. november 2011 af ClientEarth til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 6. september 2011 i sag T-452/10, ClientEarth, støttet af Kongeriget Danmark, Republikken Finland og Kongeriget Sverige, mod Rådet for Den Europæiske Union 9	9
2012/C 39/16	Sag C-576/11: Sag anlagt den 18. november 2011 — Europa-Kommissionen mod Storhertugdømmet Luxembourg 9	9
2012/C 39/17	Sag C-580/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 21. november 2011 — Tarragona Power S.L. mod Gas Natural SDG, SA, Administración del Estado, Hidroeléctrica del Cantábrico, SA og Endesa, SA Gas 10	10
2012/C 39/18	Sag C-591/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 25. november 2011 — Gas Natural SDG, SA og Bizcaia Energia, S.L. mod Administración del Estado, Endesa S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. og Iberdrola, S.A. 10	10
2012/C 39/19	Sag C-603/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juridiction de Proximité de Chartres (Frankrig) den 25. november 2011 — Hervé Fontaine mod Mutuelle Générale de l'Éducation Nationale 10	10
2012/C 39/20	Sag C-620/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 2. december 2011 — Bahía de Bizcaia Electricidad, S.L. mod Gas Natural SDG, S.A., Endesa S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. og Administración del Estado 10	10
2012/C 39/21	Sag C-623/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 5. december 2011 — Société Geodis Calberson GE mod FranceAgriMer 11	11

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 39/22	Sag C-626/11 P: Appel iværksat den 6. december 2011 af Polyelectrolyte Producers Group og SNF SAS til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Syvende Udvidede Afdeling) den 21. september 2011 i sag T-1/10, Polyelectrolyte Producers Group og SNF SAS mod Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA), Europa-Kommissionen og Kongeriget Nederlandene	11
2012/C 39/23	Sag C-640/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 14. december 2011 — E.ON Generación, S. L., Iberdrola, S.A. og Administración del Estado	12
Retten		
2012/C 39/24	Sag T-365/07: Rettens kendelse af 12. december 2011 — Traxdata France mod KHIM — Ritrax (TRAXDATA, TEAM TRAXDATA) (EF-varemærker — annulationssøgsmål — sagsøgerens passivitet — uforholdende at træffe afgørelse)	13
2012/C 39/25	Sag T-431/07: Rettens kendelse af 15. december 2011 — Gebr. Heller Maschinenfabrik mod KHIM — Fernández Martínez (HELLER) (EF-varemærker — indsigelse — tilbagetagelse af indsigelsen — uforholdende at træffe afgørelse i sagen)	13
2012/C 39/26	Sag T-138/11: Rettens kendelse af 7. december 2011 — Ahouma mod Rådet (Sagsøgerens dødsfald — uforholdende at træffe afgørelse)	13
2012/C 39/27	Sag T-255/11: Rettens kendelse af 7. december 2011 — Fellah mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Côte d'Ivoire — fjernelse fra listen over berørte personer — annulationssøgsmål — uforholdende at træffe afgørelse)	14
2012/C 39/28	Sag T-274/11 P: Rettens kendelse af 7. december 2011 — VE(*) mod Kommissionen (Appel — personalesag — kontraktansatte — udlandstillæg — betingelserne i artikel 4 i bilag VII til vedtægten — begrebet fast bopæl — urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)	14
2012/C 39/29	Sag T-365/11 P: Rettens kendelse af 12. december 2011 — AO mod Kommissionen (Appel — personalesag — tjenestemænd — søgsmålsfrist — forsinkelse — underskrevet original af stævningen indgivet efter fristens udløb — uforudsigelig omstændighed — artikel 43, stk. 6, i Rettens procesreglement — afvisning)	14
2012/C 39/30	Sag T-402/11 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 12. december 2011 — Preparados Alimenticios del Sur mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — begæring om eftergivelse af importafgifter for visse fødevarer — afgørelse om at hjemvise en sag til de nationale myndigheder — begæring om foreløbige forholdsregler — afvisning — ingen uopsættelighed)	15
2012/C 39/31	Sag T-579/11 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 12. december 2011 — Akhras mod Rådet (Særlige rettergangsformer — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af midler og økonomiske ressourcer — begæring om udsættelse af gennemførelse og om anordning af foreløbige forholdsregler — manglende uopsættelighed — ikke alvorligt og uopretteligt tab)	15

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2012/C 39/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 32 af 4.2.2012

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 25 af 28.1.2012

EUT C 13 af 14.1.2012

EUT C 6 af 7.1.2012

EUT C 370 af 17.12.2011

EUT C 362 af 10.12.2011

EUT C 355 af 3.12.2011

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 15. december 2011 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien(Sag C-560/08) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 85/337/EØF — vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper — projekt til duplikation og/eller udvidelse af landevej M-501 i Spanien — ZEP ES 0000056 »Encinares del río Alberche y río Cofio« — LAF foreslået ES3110005 »Cuenca del río Guadarrama« og LAF foreslået ES3110007 »Cuencas de los ríos Alberche y Cofio«)

(2012/C 39/02)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved S. Pardo Quintillán, D. Recchia og J.-B. Laignelot, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien (ved M. Muñoz Pérez, som befuldmægtiget)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Republikken Polen (ved K. Rokicka, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 2, stk. 1, artikel 3, artikel 4, stk. 1 eller artikel 2, artikel 5, artikel 6, stk. 2, samt artikel 8 og 9 i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 175, s. 40) og af artikel 6, stk. 3 og 4, sammenholdt med artikel 7 og artikel 12, stk. 1, litra b) og d), i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206, s. 7), som fortolket i Domstolens domme af 13. januar 2005 i sag C-117/03, og af 14. september 2006 i sag C-244/05 — projekt til duplikation og/eller udvidelse af landevej M-501 — ZEP ES 0000056 »Encinares del río Alberche y río Cofio« — LAF foreslået ES 3110005 »Cuenca del río Guadarrama« og LAF foreslået ES 3110007 »Cuencas de los ríos Alberche y Cofio«

Konklusion

1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til de nedenfor nævnte bestemmelser, idet det ikke har opfyldt kravene i

— artikel 2, stk. 1, artikel 3, artikel 4, stk. 1 eller 2, artikel 5, artikel 6, stk. 2, artikel 8 og 9 i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003, for så vidt angår de adskilte projekter til duplikation og/eller udvidelse af vejstrækningerne 1, 2 og 4 på landevej M-501,

— artikel 6, stk. 2, og artikel 8 i direktiv 85/337, som ændret ved direktiv 2003/35, angående de adskilte projekter til duplikation og/eller udvidelse af vejstrækningerne 2 og 4 på nævnte landevej,

— artikel 9 i direktiv 85/337, som ændret ved direktiv 2003/35, for så vidt angår de adskilte projekter til duplikation og/eller udvidelse af vejstrækningerne 1, 2 og 4 på samme landevej,

— artikel 6, stk. 3 og 4, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, sammenholdt med direktivets artikel 7, for så vidt angår de adskilte projekter til duplikation og/eller udvidelse af vejstrækning 1, 2 og 4 på landevej M-501 med hensyn til det særligt beskyttede område ES0000056 »Encinares del río Alberche y río Cofio«, og

— samme direktivs artikel 12, stk. 1, litra b) og d), for så vidt angår de adskilte projekter til duplikation og/eller udvidelse af vejstrækning 1 på landevej M-501 med hensyn til den foreslåede lokalitet af fællesskabsbetydning ES3110005 »Cuenca del río Guadarrama«, og vejstrækning 2 og 4 på samme landevej med hensyn til den foreslåede lokalitet af fællesskabsbetydning ES3110007 »Cuencas de los ríos Alberche y Cofio«.

2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

3) Republikken Polen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 55 af 7.3.2009.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. december 2011 — Frisdranken Industrie Winters BV mod Red Bull GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-119/10) ⁽¹⁾

(Varemærker — direktiv 89/104/EØF — artikel 5, stk. 1, litra b) — påfyldning af dåser, der allerede er forsynet med et tegn, som ligner et varemærke — levering af tjenesteydelser på tredjemands anmodning og efter dennes anvisninger — sag anlagt af varemærkeindehaveren mod tjenesteyderen)

(2012/C 39/03)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Frisdranken Industrie Winters BV

Sagsøgt: Red Bull GmbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — fortolkning af artikel 5 i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21.12.1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT 1989 L 40, s. 1) — indehaveren af et registreret varemærkes ret til at modsætte sig ulovlig brug af hans mærke — brug af et tegn — påfyldning af dåser, der allerede er forsynet med et tegn, og som består i en tjenesteydelse til en tredjemand og på dennes anmodning — produkter, der udelukkende er beregnet til eksport uden for Benelux-landene eller uden for Den Europæiske Union — den relevante offentlighed

Konklusion

Artikel 5, stk. 1, litra b), i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker skal fortolkes således, at en tjenesteyder, som på tredjemands ordre og efter dennes anvisninger påfylder en emballage, som han har fået leveret af den pågældende tredjemand, der på denne emballage forinden har anbragt et tegn, der er identisk med eller ligner et tegn, der er beskyttet som varemærke, ikke selv gør sig skyldig i en brug af dette tegn, som kan forbydes i henhold til denne bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 134 af 22.5.2010.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. december 2011 — Société Rastelli Davide e C. Snc mod Jean-Charles Hidoux, som kurator i selskabet Médiasucre international (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig)

(Sag C-191/10) ⁽¹⁾

(Forordning (EF) nr. 1346/2000 — konkurs — international kompetence — udvidelse af en insolvensbehandling, som er indledt mod et selskab med hjemsted i en medlemsstat, til et selskab, hvis vedtægtsmæssige hjemsted befinder sig i en anden medlemsstat, på grundlag af sammenblanding af selskabernes aktiver)

(2012/C 39/04)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Société Rastelli Davide e C. Snc

Sagsøgt: Jean-Charles Hidoux, som kurator i selskabet Médiasucre international

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Cour de cassation — fortolkning af artikel 3, stk. 1 og 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs (EFT L 160, s. 1) — franske domstoles internationale kompetence med henblik på at udvide en insolvensbehandling, som er indledt over for et selskab med hjemsted på nationalt område, til at omfatte et selskab, hvis vedtægtsmæssige hjemsted er i en anden medlemsstat under henvisning til, at der er sket en sammenblanding af aktiver — begreberne »indledning« og »udvidelse« af en insolvensbehandling — fastlæggelse af centret for hovedinteresser

Konklusion

- 1) Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs skal fortolkes således, at en ret i en medlemsstat, som har indledt en hovedinsolvensbehandling mod et selskab under henvisning til, at centret for dette selskabs hovedinteresser befinder sig på denne stats område, kun — med henvisning til en bestemmelse i national ret — kan udvide denne insolvensbehandling til at omfatte et andet selskab, hvis vedtægtsmæssige hjemsted befinder sig i en anden medlemsstat, på betingelse af, at det godtgøres, at centret for sidstnævnte selskabs hovedinteresser er beliggende i den første medlemsstat.
- 2) Forordning nr. 1346/2000 skal fortolkes således, at i tilfælde af, at et selskab, hvis vedtægtsmæssige hjemsted befinder sig på en medlemsstats område, er genstand for et søgsmål, der tager sigte på til dette selskab at udvide virkningerne af en insolvensbehandling, som er indledt i en anden medlemsstat mod et andet selskab

med hjemsted på den sidstnævnte stats område, er den blotte konstatering af en sammenblanding af disse selskabers aktiver ikke tilstrækkelig til at godtgøre, at centret for hovedinteresserne for det selskab, der er genstand for det nævnte søgsmål, også er beliggende i denne sidstnævnte stat. For at tilbagevise den formodning, hvorefter centret befinder sig på det vedtægtsmæssige hjemsted, er det nødvendigt, at det ud fra en helhedsvurdering af samtlige relevante forhold er muligt på en for tredjemand identificerbar måde at fastslå, at centret for den faktiske ledelse og tilsyn for det selskab, som er genstand for søgsmålet med henblik på udvidelse, er beliggende i den medlemsstat, hvor den oprindelige insolvensbehandling blev indledt.

(¹) EUT C 161 af 19.6.2010.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. december 2011 — Försäkringskassan mod Elisabeth Bergström (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta förvaltningsdomstolen (tidligere Regeringsrätten) — Sverige)

(Sag C-257/10) (¹)

(Vandrende arbejdstagere — social sikring — aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer — forordning (EØF) nr. 1408/71 — statsborger i en medlemsstat, der har haft erhvervsmæssig beskæftigelse i Schweiz — tilbagevenden til oprindelseslandet)

(2012/C 39/05)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Högsta förvaltningsdomstolen (tidligere Regeringsrätten)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Försäkringskassan

Sagsøgt: Elisabeth Bergström

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Högsta förvaltningsdomstolen (tidligere Regeringsrätten) — fortolkning af artikel 3, stk. 1, og artikel 72 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT 1971 II, s. 366), som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 3427/89 af 30. oktober 1989 (EFT L 331, s. 1), samt af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer (EFT 2002 L 114, s. 6) — retten til børnepasningsydelser (föräldräpning) — national lovgivning, som betinger retten til familiedydelser, der er højere end den garanterede grundtakst, af, at der er tilbagelagt en periode af en vis længde med tilknytning til en sygesikringsordning — størrelsen af familiedydelser fastsat på grundlag af indkomsten fra erhvervsmæssig beskæftigelse i denne medlemsstat —

person, som har bopæl i en medlemsstat (Sverige), men har tilbagelagt hele den referenceperiode, der anvendes til at fastsætte højere familiedydelser, under en sygesikringsordning i en anden stat (Schweiz)

Konklusion

1) Artikel 8, litra c), i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer, undertegnet i Luxembourg den 21. juni 1999, og artikel 72 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1386/2001 af 5. juni 2001, skal fortolkes således, at den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning retten til en familiedydelse, såsom den i hovedsagen omhandlede, er underlagt en betingelse om, at der er tilbagelagt forsikrings- eller beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig erhvervsvirksomhed, med henblik på tildelingen af denne familiedydelse skal tage hensyn til sådanne perioder, som i deres helhed er tilbagelagt på Det Schweiziske Forbunds område.

2) Nævnte aftales artikel 8, litra a), samt artikel 3, stk. 1, artikel 23, stk. 1 og 2, artikel 72 og afsnit N, nr. 1), i bilag VI til forordning nr. 1408/71, som ændret ved forordning nr. 1386/2001, skal fortolkes således, at når størrelsen af en familiedydelse, såsom den i hovedsagen omhandlede, skal fastsættes i henhold til reglerne om ydelser ved sygdom, skal dette beløb for en person, som har tilbagelagt de beskæftigelsesperioder, der er nødvendige med henblik på at erhverve denne ret, på en anden kontraherende parts område i periodernes helhed, beregnes under hensyntagen til indkomsten for en person, som har erfaring og kvalifikationer, der kan sammenlignes med den pågældendes, og som udøver et tilsvarende erhverv på området i den medlemsstat, hvor der anmodes om ydelsen.

(¹) EUT C 195 af 17.7.2010.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 15. december 2011 — Jan Voogsgeerd mod Navimer SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Cassatie van België — Belgien)

(Sag C-384/10) (¹)

(Romkonventionen om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser — arbejdsaftale — parternes lovvalg — ufravigelige bestemmelser i den lov, der finder anvendelse i mangel af parternes lovvalg — fastlæggelse af denne lov — arbejdstager, der udfører sit arbejde i mere end én kontraherende stat)

(2012/C 39/06)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Cassatie van België

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jan Voogsgeerd

Sagsøgt: Navimer SA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hof van Cassatie van België — fortolkning af artikel 6, stk. 2, litra b), i konventionen om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser åbnet for undertegnelse i Rom den 19. juni 1980 (EFT L 266, s. 1) — lovvalget i mangel af aftale herom, arbejdsaftale — arbejdstager, som ikke sædvanligvis udfører sit arbejde i et bestemt land — førstestemaskinmester

Konklusion

- 1) Artikel 6, stk. 2, i konventionen om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser, der blev åbnet for undertegnelse i Rom den 19. juni 1980, skal fortolkes således, at den nationale ret, for hvem sagen er indbragt, først skal fastlægge, om arbejdstageren ved opfyldelsen af aftalen sædvanligvis udfører sit arbejde i et bestemt land, som er det land, hvor eller hvorfra arbejdstageren i betragtning af samtlige de forhold, der karakteriserer den nævnte virksomhed, i det væsentlige opfylder sine forpligtelser over for arbejdsgiveren.
- 2) I tilfælde af, at den forelæggende ret finder, at den i den for retten indbragte sag ikke kan træffe afgørelse efter denne konventions artikel 6, stk. 2, litra a), skal den nævnte konventions artikel 6, stk. 2, litra b), fortolkes på følgende måde:
 - Begrebet »(arbejdsgiverens) forretningssted, som har antaget arbejdstageren« skal forstås således, at det udelukkende henviser til det forretningssted, som har foretaget antagelsen af arbejdstageren, og ikke det forretningssted, hvortil arbejdstageren er tilknyttet i kraft af den faktiske udførelse af sit arbejde.
 - Besiddelse af retsevne udgør ikke et krav, som arbejdsgiverens forretningssted i denne bestemmelses forstand skal opfylde.
 - Forretningsstedet for en anden virksomhed end den, som formelt optræder som arbejdsgiver, og med hvem denne virksomhed opretholder forbindelser, kan klassificeres som »forretningssted« som omhandlet i den nævnte konventions artikel 6, stk. 2, litra b), såfremt objektive omstændigheder gør det muligt at fastslå, at der foreligger en faktisk situation, der er forskellig fra den situation, som fremgår af aftalens ordlyd, og dette selv om instruktionsbeføjelsen ikke formelt er blevet overdraget til denne anden virksomhed.

(¹) EUT C 317 af 20.11.2010.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. december 2011 — Hauptzollamt Hamburg-Hafen mod Afasia Knits Deutschland GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-409/10) (¹)

(Fælles handelspolitik — præferenceordning for indførsel af varer med oprindelse i stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) — uregelmæssigheder konstateret i forbindelse med en undersøgelse foretaget af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) i den eksporterende AVS-stat — efteroprævning af importafgifter)

(2012/C 39/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Sagsøgt: Afasia Knits Deutschland GmbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesfinanzhof, Tyskland — fortolkning af artikel 32 i protokol nr. 1 om begrebet »varer med oprindelsesstatus« og om metoderne for administrativt samarbejde i partnerskabsaftalen mellem på den ene side staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 (EFT L 317, s. 3), samt af artikel 220, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1) — eksport af tekstiler, der er produceret i Kina, fra Jamaica til Den Europæiske Union — efterfølgende kontrol af oprindelsesbeviser, der gennemføres af OLAF og ikke af eksportlandets toldmyndigheder, som fastsat i den nævnte protokol nr. 1 — beskyttelse af importørens eventuelle berettigede forventning

Konklusion

- 1) Artikel 32 i bilag V til partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 og godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 2003/159/EF af 19. december 2002, skal fortolkes således, at resultaterne af en efterfølgende kontrol vedrørende rigtigheden af varernes oprindelse, således som angivet i de EUR.1-certifikater, der er udstedt af en AVS-stat, og som i det væsentlige bestod i en undersøgelse gennemført af Kommissionen, og nærmere bestemt OLAF, i denne stat på opfordring fra denne, er bindende for myndighederne i den medlemsstat, hvortil varerne er indført, idet det tilkommer den forelæggende ret at undersøge, om disse myndigheder har modtaget et dokument, hvoraf det utvetydigt fremgår, at AVS-staten anerkender de pågældende resultater som sine egne.

2) Artikel 220, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2700/2000 af 16. november 2000, skal fortolkes således, at importøren i tilfælde af, at de EUR.1-certifikater, som er udstedt for indførsel af varerne i Unionen, er blevet erklæret ugyldige som følge af, at udstedelsen af disse certifikater var behæftet med uregelmæssigheder, og at præferenceoprindelsen som angivet på disse certifikater ikke har kunnet bekræftes under en efterfølgende kontrol, ikke kan anfægte en efteropkrævning af importafgift ved at påberåbe sig, at det ikke er udelukket, at disse varer reelt havde den pågældende præferenceoprindelse.

(¹) EUT C 274 af 9.10.2010.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. december 2011 — Banca Antoniana Popolare Veneta spa, incorporante la Banca Nazionale dell'Agricoltura spa mod Ministero dell'Economia e delle Finanze og Agenzia delle Entrate (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien)

(Sag C-427/10) (¹)

(Moms — tilbagebetaling af med urette betalt afgift — national lovgivning, der foreskriver mulighed for at kræve tilbagebetaling af ikke skyldige beløb ved forskellige retsinstanser med forskellige frister, alt efter om der er tale om en aftager eller leverandør af tjenesteydelser — aftager af tjenesteydelsers mulighed for at kræve tilbagebetaling af afgiften fra leverandøren efter udløbet af fristen for, at sidstnævnte kan indgive anmodning til skattemyndighederne — effektivitetsprincippet)

(2012/C 39/08)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Banca Antoniana Popolare Veneta spa, incorporante la Banca Nazionale dell'Agricoltura spa

Sagsøgte: Ministero dell'Economia e delle Finanze og Agenzia delle Entrate

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Corte suprema di cassazione — fortolkning af artikel 17, stk. 3, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — tilbagebetaling af fejlagtigt betalt moms — nationale bestemmelser, der giver mulighed for at kræve tilbagebetaling ved sagsanlæg ved forskellige retsinstanser med forskellige præklusionsfrister alt efter om der er tale om køber/udelsesmodtageren for tjenesteydelsen med opkrævning af

bidrag (frist på ti år) eller leverandøren/tjenesteyderen af denne ydelse (frist på to år) — mulighed for køberen/udelsesmodtageren at anmode leverandøren/tjenesteyderen om tilbagebetaling af moms efter udløbet af den frist, der gælder for de sidstnævnte — princippet om momsens neutralitet, effektivitet og forbuddet mod forskelsbehandling

Konklusion

Effektivitetsprincippet er ikke til hinder for en national lovgivning vedrørende retten til tilbagebetaling af med urette betalte beløb, som foreskriver en længere forældelsesfrist for civile retlige søgsmål om tilbagebetaling af med urette betalte beløb, der iværksættes af aftageren af en tjenesteydelse mod leverandøren af disse ydelser, som er en merværdiafgiftspligtig person, end den særlige forældelsesfrist for skatteretlige søgsmål om tilbagebetaling, der iværksættes af denne leverandør mod skattemyndighederne, for så vidt som denne afgiftspligtige person faktisk kan kræve tilbagebetaling af denne afgift fra denne myndighed. Denne sidstnævnte betingelse er ikke opfyldt, når anvendelsen af en sådan lovgivning har til følge, at den afgiftspligtige fuldstændigt fratages retten til at opnå tilbagebetaling fra skattemyndighederne af den med urette betalte merværdiafgift, som den pågældende selv har skullet tilbagebetale til aftageren af vedkommendes ydelser.

(¹) EUT C 288 af 23.10.2010.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 15. december 2011 — Niels Møller mod Haderslev Kommune (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vestre Landsret — Danmark)

(Sag C-585/10) (¹)

(Integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening — direktiv 96/61/EF — bilag I, punkt 6.6, litra c) — anlæg til intensiv svineavl med mere end 750 stipladser til søer — spørgsmål, om stipladser til gylte er omfattet eller ej)

(2012/C 39/09)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Vestre Landsret

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Niels Møller

Sagsøgt: Haderslev Kommune

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Vestre Landsret — fortolkning af punkt 6.6 i bilag I til Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (EFT L 257, s. 26) — anlæg til intensiv fjerkræavl og svineavl med mere end 750 pladser til søer — spørgsmål om pladser til gylte (svin af hunkøn efter puberteten og inden faring) er omfattet eller ej

Konklusion

Udtrykket »pladser til søer« i punkt 6.6, litra c), i bilag I til Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 af 18. januar 2006, skal fortolkes således, at det omfatter pladser til gylte (hungrise efter første løbning, der endnu ikke har faret).

⁽¹⁾ EUT C 38 af 5.2.2011.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 15. december 2011 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik

(Sag C-624/10) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — skatter og afgifter — direktiv 2006/112/EF — artikel 168, 171, 193, 194, 204 og 214 — en medlemsstats lovgivning, der foreskriver en pligt for en sælger eller tjenesteyder, der er etableret uden for det nationale område, til at udpege en fiskal repræsentant og til at lade sig momsregistrere i denne medlemsstat — lovgivning, der tillader modregning mellem den fradragsberettigede moms, som en sælger eller tjenesteyder, der er etableret uden for det nationale område, er blevet pålagt, og den moms, denne har opkrævet på vegne af sine kunder)

(2012/C 39/10)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Afonso, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Den Franske Republik (ved G. de Bergues og N. Rouam, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 168, 171, 193, 194, 204 og 214 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — national lovgivning, der foreskriver en pligt for en sælger eller tjenesteyder, der er etableret uden for det nationale område, til at udpege en fiskal repræsentant — momsregistreringspligt — fradragsrettens karakter og udstrækning

Konklusion

- 1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, og nærmere bestemt dets artikel 168, 171, 193, 194, 204 og 214, ved i kapitel IV i administrativ instruks 3 A-9-06 nr. 105 af 23. juni 2006 at fastsætte lempeligere forskrifter, der fraviger ordningen, hvorved moms

betales ved omvendt betalingspligt, og som indebærer, at en sælger eller tjenesteyder, der er etableret uden for Frankrig, skal udpege en fiskal repræsentant og skal lade sig merværdiafgiftsregistrere i Frankrig, og at der foretages modregning mellem den fradragsberettigede merværdiafgift, som sælger eller tjenesteyder er blevet pålagt, og den merværdiafgift, denne har opkrævet på vegne af sine kunder.

- 2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 72 af 5.3.2011.

Sag anlagt den 18. oktober 2011 — Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-530/11)

(2012/C 39/11)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved P. Oliver og L. Armati, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF ⁽¹⁾ om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF ⁽²⁾ og 96/61/EF ⁽³⁾ for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse idet det ikke har gennemført direktivets artikel 3, stk. 7, og artikel 4, stk. 4, fuldstændigt og korrekt.

— Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til artikel 3, stk. 4, og artikel 4, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF må retslige procedure på miljøområdet ikke være uoverkommeligt dyre. Disse bestemmelser gennemfører artikel 9, stk. 4, i Århuskonventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, som er blevet tiltrådt af Unionen samt de fleste medlemsstater.

Kommissionen har gjort gældende, at Det Forenede Kongerige ikke har gennemført disse bestemmelser i alle af dets tre juridisktioner (England og Wales, Skotland og Nordirland).

Kommissionen har på baggrund af en analyse af de regler og den praksis, der finder anvendelse i disse jurisdiktioner, samt en undersøgelse af begrebet »uoverkommeligt dyre« retssager gjort gældende, at Det Forenede Kongerige ikke har gennemført disse bestemmelser korrekt.

-
- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26.5.2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse — Erklæring fra Kommissionen (EUT L 156, s. 17).
- (²) Rådets direktiv 85/337/EØF af 27.6.1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 175, s. 40).
- (³) Rådets Direktiv 96/61/EF af 24.9.1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (EFT L 257, s. 26).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 9. november 2011 — Société d'Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA) mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sag C-562/11)

(2012/C 39/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Société d'Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA)

Sagsøgt: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Præjudicielt spørgsmål

Skal en eksportør, som ansøger om en eksportrestitution og korrekt angiver de faktiske omstændigheder, der er nødvendige for at få bevilget en eksportrestitution, selv om der for den pågældende eksport faktisk ikke består nogen restitutionsret, pålægges en sanktion? (¹)

(¹) Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87 af 27.11.1987 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter (EFT L 351, s. 1), som ændret ved Kommissionens Forordning (EF) nr. 495/97 af 18.3.1997 (EFT L 77, s. 12).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 14. november 2011 — Iberdrola, S.A. og Gas Natural SDG, S.A. mod Administración del Estado, Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. og Endesa, S.A.

(Sag C-566/11)

(2012/C 39/13)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Iberdrola, S.A. og Gas Natural SDG, S.A.

Sagsøgte: Administración del Estado, Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. og Endesa, S.A.

Præjudicielt spørgsmål

Kan artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (¹) og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF fortolkes således, at den ikke er til hinder for anvendelse af nationale retsforskrifter som de i nærværende sag omhandlede, hvis formål og virkning er at nedsætte betalingen for elektricitetsproduktion med et beløb svarende til værdien af de kvoter for drivhusgasemissioner, der er blevet tildelt gratis i den relevante periode?

(¹) EUT L 275, s. 32.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 14. november 2011 — Gas Natural SDG, S.A. mod Endesa, S.A., Iberdrola, S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. og Administración del Estado

(Sag C-567/11)

(2012/C 39/14)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gas Natural SDG, S.A.

Sagsøgte: Endesa, S.A., Iberdrola, S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. og Administración del Estado

Præjudicielt spørgsmål

Kan artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet ⁽¹⁾ og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF fortolkes således, at den ikke er til hinder for anvendelse af nationale retsfor skrifter som de i nærværende sag omhandlede, hvis formål og virkning er at nedsætte betalingen for elektricitetsproduktion med et beløb svarende til værdien af de kvoter for drivhusgasemissioner, der er blevet tildelt gratis i den relevante periode?

⁽¹⁾ EUT L 275, s. 32.

Appel iværksat den 15. november 2011 af ClientEarth til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 6. september 2011 i sag T-452/10, ClientEarth, støttet af Kongeriget Danmark, Republikken Finland og Kongeriget Sverige, mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-573/11 P)

(2012/C 39/15)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: ClientEarth (ved avocat P. Kirch)

De andre parter i appelsagen: Kongeriget Danmark, Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Rådet for Den Europæiske Union

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Tilsidesættelse af Rettens kendelse af 6. september 2011 i sag T-452/10

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved fortolkningen af begreberne »uafhængighed« og »tredjepart« i forbindelse med anvendelsen af artikel 19, stk. 1, 3 og 4, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol og procesreglementets artikel 43, stk. 1.

Sag anlagt den 18. november 2011 — Europa-Kommissionen mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-576/11)

(2012/C 39/16)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved O. Beynet og B. Simon, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 260, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, idet det ikke har truffet alle de nødvendige foranstaltninger for at opfylde den dom, der blev afsagt af Domstolen den 23. november 2006 i sag C-452/05.

— Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale Kommissionen den foreslåede tvangsbøde på 11 340 EUR pr. dag, hvormed opfyldelsen af den dom, der blev afsagt den 23. november 2006 i sag C-452/05, forsinkes, regnet fra afsigelsen af dommen i denne sag, og indtil dommen i sag C-452/05 er opfyldt.

— Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale Kommissionen et dagligt fast beløb på 1 248 EUR, regnet fra afsigelsen af dommen af 23. november 2006 i sag C-452/05, og indtil afsigelsen af dommen i denne sag eller indtil den dom, der blev afsagt i sag C-452/05, er opfyldt, hvis dette sker tidligere.

— Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for sit søgsmål har Kommissionen gjort gældende, at Luxembourg, således som det fremgår af undersøgelsen af de oplysninger, der er blevet meddelt af de luxembourgske myndigheder, indtil dags dato ikke fuldstændig har opfyldt Domstolens dom, og dette næsten fem år efter afsigelsen af denne. Luxembourg har nemlig hverken efterkommet bestemmelserne i artikel 5, stk. 4, eller i artikel 5, stk. 2. Seks rensningsanlæg, der omfatter byområder med mere end 10 000 personækvivalenter i Luxembourg, opfylder nemlig endnu ikke de krav, der er fastsat i direktiv 91/271/EØF ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rådets direktiv af 21.5.1991 om rensning af byspildevand (EFT L 135, s. 40).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 21. november 2011 — Tarragona Power S.L. mod Gas Natural SDG, SA, Administración del Estado, Hidroeléctrica del Cantábrico, SA og Endesa, SA Gas

(Sag C-580/11)

(2012/C 39/17)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Tarragona Power S.L.

Sagsøgte: Gas Natural SDG, SA, Administración del Estado, Hidroeléctrica del Cantábrico, SA og Endesa, SA

Præjudicielt spørgsmål

Kan artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet ⁽¹⁾ og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF fortolkes således, at den ikke er til hinder for anvendelse af nationale retsfor skrifter som de i nærværende sag omhandlede, hvis formål og virkning er at nedsætte betalingen for elektricitetsproduktion med et beløb svarende til værdien af de kvoter for drivhusgasemissioner, der er blevet tildelt gratis i den relevante periode?

⁽¹⁾ EUT L 275, s. 32.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 25. november 2011 — Gas Natural SDG, SA og Bizcaia Energia, S.L. mod Administración del Estado, Endesa S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. og Iberdrola, S.A

(Sag C-591/11)

(2012/C 39/18)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Gas Natural SDG, SA og Bizcaia Energia, S.L.

Sagsøgte: Administración del Estado, Endesa S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. og Iberdrola, S.A.

Præjudicielt spørgsmål

Kan artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet ⁽¹⁾ og om

ændring af Rådets direktiv 96/61/EF fortolkes således, at den ikke er til hinder for anvendelse af nationale retsfor skrifter som de i nærværende sag omhandlede, hvis formål og virkning er at nedsætte betalingen for elektricitetsproduktion med et beløb svarende til værdien af de kvoter for drivhusgasemissioner, der er blevet tildelt gratis i den relevante periode?

⁽¹⁾ EUT L 275, s. 32.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juridiction de Proximité de Chartres (Frankrig) den 25. november 2011 — Hervé Fontaine mod Mutuelle Générale de l'Éducation Nationale

(Sag C-603/11)

(2012/C 39/19)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Juridiction de Proximité de Chartres

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hervé Fontaine

Sagsøgt: Mutuelle Générale de l'Éducation Nationale

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 101 og 102 i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, undertegnet i Lissabon den 13. december 2007 og trådt i kraft den 1. december 2009 i Frankrig, til hinder for national lovgivning som artikel L 112-1 i den franske Code de la Mutualité (lov om gensidige forsikringsselskaber) for så vidt som bestemmelsen fortolkes således, at den forbyder Mutuelles (gensidige sygekasser) at sammensætte deres supplerende sundhedsydelse under hensyn til betingelserne for udstedelse af akter og levering tjenesteydelser, når et sådant forbud ikke gælder for andre virksomheder, der ligeledes leverer supplerende sundhedsforsikringer, uanset om de er underlagt Code des Assurances (lov om forsikring) eller Code de la Sécurité Sociale (lov om social sikring)?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 2. december 2011 — Bahía de Bizcaia Electricidad, S.L. mod Gas Natural SDG, S.A., Endesa S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. og Administración del Estado

(Sag C-620/11)

(2012/C 39/20)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bahía de Bizcaia Electricidad, S.L.

De andre parter i sagen: Gas Natural SDG, S.A., Endesa S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. og Administración del Estado

Præjudicielt spørgsmål

Kan artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF⁽¹⁾ af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF fortolkes således, at den ikke er til hinder for anvendelse af nationale retsfor skrifter som de i nærværende sag omhandlede, hvis formål og virkning er at nedsætte betalingen for elektricitetsproduktion med et beløb svarende til værdien af de kvoter for drivhusgasemissioner, der er blevet tildelt gratis i den relevante periode?

⁽¹⁾ EUT L 275, s. 32.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 5. december 2011 — Société Geodis Calberson GE mod FranceAgriMer

(Sag C-623/11)

(2012/C 39/21)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Société Geodis Calberson GE

Sagsøgt: FranceAgriMer

Conseil d'État har anmodet Domstolen om at træffe afgørelse vedrørende spørgsmålet, om bestemmelserne i artikel 16 i Kommissionens forordning (EF) nr. 111/1999 af 18. januar 1999⁽¹⁾ skal fortolkes således, at de tillægger Den Europæiske Unions Domstol kompetence til at træffe afgørelse i en tvist vedrørende de betingelser, i henhold til hvilke et interventionsorgan, som er udpeget til at modtage bud, der er indgivet i en udbudsprocedure vedrørende gratis leveringer af landbrugspro-

dukter til Rusland, skal iværksætte den betaling, der skyldes tilslagsmodtageren, og på hvilke betingelser interventionsorganet skal frigive den sikkerhed for levering, der er stillet af tilslagsmodtageren til fordel for dette organ, navnlig når tvisten omhandler erstatning for tab, der skyldes fejl begået af interventionsorganet under gennemførelsen af disse transaktioner.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 111/1999 af 18.1.1999 om almindelige gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2802/98 om et program for levering af landbrugsprodukter til Den Russiske Føderation (EFT L 14, s. 3).

Appel iværksat den 6. december 2011 af Polyelectrolyte Producers Group og SNF SAS til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Syvende Udvidede Afdeling) den 21. september 2011 i sag T-1/10, Polyelectrolyte Producers Group og SNF SAS mod Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA), Europa-Kommissionen og Kongeriget Nederlandene

(Sag C-626/11 P)

(2012/C 39/22)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Polyelectrolyte Producers Group og SNF SAS (ved advokats K. Van Maldegem og R. Cana)

De andre parter i appelsagen: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA), Europa-Kommissionen og Kongeriget Nederlandene

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

— Kendelse afsagt af Retten i sag T-1/10 ophæves.

— Afgørelse truffet af Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA), hvorefter acrylamid i henhold til artikel 59 i forordning (EF) nr. 1907/2006⁽¹⁾ om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier identificeres som et stof, der opfylder kriterierne i artikel 57 i forordning (EF) nr. 1907/2006, annulleres.

— Subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på realitetsbehandling af appellans annullationssøgsmål.

— Indstævnte tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger (herunder sagsomkostningerne ved Retten).

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne gør gældende, at Retten tilsidesatte EU-retten ved ikke at tage deres påstand om annullation af den afgørelse, der er truffet af ECHA i henhold til artikel 59 i forordning nr. 1907/2006, og hvorved acrylamid identificeres som et stof, der opfylder kriterierne i artikel 57 i forordning nr. 1907/2006, til følge. Appellanterne gør navnlig gældende, at Retten begik en række fejl i sin fortolkning af de faktiske omstændigheder og af de bestemmelser, der fandt anvendelse på appellanternes situation. Dette førte til, at Retten begik en række retlige fejl, navnlig idet:

— Den fastslog, at en identificering af et stof som et særligt problematisk stof foretaget af ECHA's medlemsstatsudvalg i henhold til artikel 59, stk. 8, i forordning nr. 1907/2006 ikke udgør en afgørelse, som har til formål at skabe retsvirkninger over for tredjemand inden afgørelsen offentliggøres på kandidatlisten over særligt problematiske stoffer i henhold til artikel 59, stk. 10, i forordning nr. 1907/2006.

Appellanterne gør på baggrund heraf gældende, at Domstolen skal ophæve Rettens kendelse i sag T-1/10, og at den afgørelse, der er truffet af ECHA i henhold til artikel 59 i forordning nr. 1907/2006, og hvorved acrylamid identificeres som et stof, der opfylder kriterierne i artikel 57 i forordning 1907/2006, skal annulleres.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18.12.2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 14. december 2011 — E.ON Generación, S. L., Iberdrola, S.A. og Administración del Estado

(Sag C-640/11)

(2012/C 39/23)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: E.ON Generación, S. L., Iberdrola, S.A. og Administración del Estado

Præjudicielt spørgsmål

Kan artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (¹) af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF fortolkes således, at den ikke er til hinder for anvendelse af nationale retsforskrifter som de i nærværende sag omhandlede, hvis formål og virkning er at nedsætte betalingen for elektricitetsproduktion med et beløb svarende til værdien af de kvoter for drivhusgasemissioner, der er blevet tildelt gratis i den relevante periode?

(¹) EUT L 275, s. 32.

RET TEN

Rettens kendelse af 12. december 2011 — Traxdata France mod KHIM — Ritrax (TRAXDATA, TEAM TRAXDATA)

(Sag T-365/07) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — annullationssøgsmål — sagsøgerens passivitet — uforment at træffe afgørelse)

(2012/C 39/24)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Traxdata France SARL (Paris, Frankrig) (ved advokaterne F. Valentin, B. Amaudric du Chaffaut og G. Courtois)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Ritrax Corporation Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne M.H. Blair, M.J. Gilbert, S.S. Malynicz og C.A.N. Balme)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 23. maj 2007 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (forenede sager R 1337/2005-1, R 1338/2005-1, R 1339/2005-1 og R 1340/2005-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Ritrax Corporation Ltd og Traxdata France SARL

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Traxdata France SARL betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 283 af 24.11.2007.

Rettens kendelse af 15. december 2011 — Gebr. Heller Maschinenfabrik mod KHIM — Fernández Martínez (HELLER)

(Sag T-431/07) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelse — tilbagetagelse af indsigelsen — uforment at træffe afgørelse i sagen)

(2012/C 39/25)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Gebr. Heller Maschinenfabrik GmbH (Nürtingen, Tyskland) (ved advokaterne W. Keßler og S. Baur)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (først ved S. Schöffner, dernæst ved R. Pethke, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Manuel Fernández Martínez (Elche, Spanien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 11. september 2007 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 974/2006-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Manuel Fernández Martínez og Gebr. Heller Maschinenfabrik GmbH

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Gebr. Heller Maschinenfabrik GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 37 af 9.2.2008.

Rettens kendelse af 7. december 2011 — Ahouma mod Rådet

(Sag T-138/11) ⁽¹⁾

(Sagsøgerens dødsfald — uforment at træffe afgørelse)

(2012/C 39/26)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Brouha Nathanaël Ahouma (Abidjan, Côte d'Ivoire) (ved advokat G. Collard)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved B. Driessen og C. Fekete, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets afgørelse 2011/18/FUSP af 14. januar 2011 om ændring af Rådets afgørelse 2010/656/FUSP om forlængelse af de restriktive foranstaltninger over for Côte d'Ivoire (EUT L 11, s. 36), og Rådets forordning (EU) nr. 25/2011 af 14. januar 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 560/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder på baggrund af situationen i Côte d'Ivoire (EUT L 11, s. 1).

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.

- 2) Rådet for Den Europæiske Union betaler sagens omkostninger.
- 3) *Det er uforholdent at tage stilling til Europa-Kommissionens og Republikken Côte d'Ivoires begæringer om intervention.*

(¹) EUT C 130 af 30.4.2011.

Rettens kendelse af 7. december 2011 — Fellah mod Rådet

(Sag T-255/11) (¹)

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Côte d'Ivoire — fjernelse fra listen over berørte personer — annullations-søgsmål — uforholdent at træffe afgørelse)

(2012/C 39/27)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Zakaria Fellah (New York, De Forenede Stater) (ved advokat G. Collard)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved B. Driessen og G. Étienne, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets afgørelse 2011/221/FUSP af 6. april 2011 om ændring af Rådets afgørelse 2010/656/FUSP om forlængelse af de restriktive foranstaltninger over for Côte d'Ivoire (EUT L 93, s. 20) og Rådets forordning (EU) nr. 330/2011 af 6. april 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 560/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder på baggrund af situationen i Côte d'Ivoire (EUT L 93, s. 10)

Konklusion

- 1) *Det er uforholdent at træffe afgørelse i sagen.*
- 2) Rådet for Den Europæiske Union betaler sagens omkostninger.
- 3) *Det er uforholdent at træffe afgørelse om Europa-Kommissionens begæring om intervention.*

(¹) EUT C 211 af 16.7.2011.

Rettens kendelse af 7. december 2011 — VE(*) mod Kommissionen

(Sag T-274/11 P) (¹)

(Appel — personalesag — kontraktansatte — udlandstillæg — betingelserne i artikel 4 i bilag VII til vedtægten — begrebet fast bopæl — urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2012/C 39/28)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: VE (*) (ved advokat L. Vogel)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved D. Martin og B. Eggers, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten for EU-Personalesager (Anden Afdeling) den 15. marts 2011 i sag F-28/10, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, VE (*) mod Kommissionen, med påstand om ophævelse af denne dom

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) VE (*) bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger i forbindelse med denne sag.

(¹) EUT C 232 af 6.8.2011.

Rettens kendelse af 12. december 2011 — AO mod Kommissionen

(Sag T-365/11 P) (¹)

(Appel — personalesag — tjenestemænd — søgsmålsfrist — forsinkelse — underskrevet original af stævningen indgivet efter fristens udløb — uforudsigelig omstændighed — artikel 43, stk. 6, i Rettens procesreglement — afvisning)

(2012/C 39/29)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: AO (Bruxelles, Belgien) (ved advokat P. Lewisch)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og J. Baquero Cruz, som befuldmægtigede)

(*) Information er fjernet eller erstattet inden for rammerne af beskyttelse af personoplysninger og/eller fortrolighed.

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten for EU-personalesager (Første Afdeling) den 4. april 2011 i sag F-45/10, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, AO mod Kommissionen, med påstand om ophævelse af denne kendelse

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) AO bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

(¹) EUT C 282 af 24.9.2011.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 12. december 2011 — Preparados Alimenticios del Sur mod Kommissionen

(Sag T-402/11 R)

(Særlige rettergangsformer — begæring om eftergivelse af importafgifter for visse fødevarer — afgørelse om at hjemvise en sag til de nationale myndigheder — begæringer om foreløbige forholdsregler — afvisning — ingen uopsættelighed)

(2012/C 39/30)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Preparados Alimenticios del Sur, SL (Murcia, Spanien) (ved advokat I. Acero Campos)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Baquero Cruz og L. Bouyon, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om foreløbige forholdsregler, herunder udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens skrivelse af 29. juni 2011, hvorved sagsøger blev oplyst om, at sagen vedrørende dennes begæring om eftergivelse af importafgifter ville blive oversendt til de spanske myndigheder, med henblik på disse myndigheder kan tage stilling til begæringen.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 12. december 2011 — Akhras mod Rådet

(Sag T-579/11 R)

(Særlige rettergangsformer — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indfrysning af midler og økonomiske ressourcer — begæring om udsættelse af gennemførelse og om anordning af foreløbige forholdsregler — manglende uopsættelighed — ikke alvorligt og uopretteligt tab)

(2012/C 39/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Tarif Akhras (Homs, Syrien) (ved solicitors S. Ashley og S. Millar, D. Wyatt, QC, og barrister R. Blakeley)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bishop og M.-M. Joséphidès, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

I det væsentlige begæring om foreløbige forholdsregler og udsættelse af gennemførelsen af Rådets afgørelse 2011/522/FUSP af 2. september 2011 om ændring af afgørelse 2011/273/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT L 228, s. 16), af Rådets forordning (EU) nr. 878/2011 af 2. september 2011 om ændring af forordning (EU) nr. 442/2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT L 228, s. 1), af Rådets afgørelse 2011/628/FUSP af 23. september 2011 om ændring af afgørelse 2011/273/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT L 247, s. 17) og Rådets forordning (EU) nr. 1011/2011 af 13. oktober 2011 om ændring af forordning (EU) nr. 442/2011 (EUT L 269, s. 18), for så vidt som de vedrører sagsøgeren

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Appel iværksat den 22. november 2011 af Christos Michail til prøvelse af Personalerettens dom af 13. september 2011 i sag F-100/09, Michail mod Kommissionen

(Sag T-597/11 P)

(2012/C 39/32)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Christos Michail (Bruxelles, Belgien) (ved advokat Ch. Meidanis)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling, og appellen gives medhold i sagen.
- Personalerettens dom af 13. september 2011 i sag F-100/09, Michail mod Kommissionen, ophæves.
- Appellanten tilkendes en erstatning på 30 000 EUR.
- Der træffes afgørelse om sagens omkostninger efter gældende bestemmelser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten gør gældende, at Personaleretten i den anfægtede dom traf en urigtig afgørelse i det søgsmål, som han havde anlagt med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse, hvori den afslog hans anmodning om bistand i henhold til personalevedtægtens artikel 24 (herefter »vedtægten«) og af Kommissionens afslag af 14. september 2009 på den klage, som han havde indgivet i medfør af vedtægtens artikel 90, stk. 2.

Appellanten gør nærmere bestemt gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af hans processuelle rettigheder samt en tilsidesættelse af EU-retten, for så vidt som Personaleretten for det første, idet den foretog en fejlagtig bevisbedømmelse, fuldstændigt og med urette undlod at efterprøve, om beviserne var opnået på ulovlig vis, eftersom Kommissionen havde ændret appellants tjenesteordning, uden at der forinden var blevet truffet en administrativ afgørelse vedrørende denne ændring. Appellanten gør for det andet gældende, at Personaleretten hverken tog hensyn til principperne vedrørende bevisfremskaffelse og bevisbyrde, eftersom den — uagtet at appellanten havde fremlagt det dokument, der viste, at ændringen af tjenesteordningen var ulovlig — på intet tidspunkt under sagen anmodede Kommissionen om at fremlægge beviser for det modsatte, hvilket den burde have gjort ifølge procesreglementets artikel 54. Appellanten gør for det tredje gældende, at Personaleretten hverken undersøgte hans faktiske tjenesteordning, der fremgik af Sysper og Sysper 2-systemerne, eller det retlige grundlag for indholdet i disse systemer og det indtryk af ham, der fulgte heraf, med henblik på at godtgøre, om sidstnævnte udgjorde psykisk chikane til skade for ham og en forvanskning af beviserne.

Sag anlagt den 2. december 2011 — Garner CAD Technic m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-614/11)

(2012/C 39/33)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Garner CAD Technic GmbH (Weßling, Tyskland), GCT Design Organisation GmbH (Weßling) og SG Aerospace

GmbH (Weßling) (ved advokaterne R. Zehetmeier-Müller, M. Schweda, C. Wünschmann, F. Loose, I. Dörr og J. Eggers)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 26. januar 2011 om Tysklands statsstøtte C 7/2010 (ex CP 250/2009 og NN 5/2010) »KStG, Sanierungsklausel«, sagsnr. K(2011) 275 endelig, EUT L 235, s. 26, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne i det væsentlige anført følgende anbringender.

- 1) Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF: Saneringsklausulen udgør ikke statsstøtte

Sagsøgerne har i denne sammenhæng bl.a. gjort gældende, at saneringsklausulen i § 8c, stk. 1a, i den tyske lov om selskabsskat (KStG) ikke medfører den i artikel 107, stk. 1, TEUF forudsatte selektive virkning, idet den ikke begunstiger visse virksomheder eller visse produktioner. Endvidere er det sagsøgernes opfattelse, at saneringsklausulen ikke udgør en undtagelse til det referencesystem, der er fastsat i tysk skatteret, om hovedsagelig ubegrænset overførsel af tab og intertemporal udligning, men derimod bidrager til dette referencesystems virkning.

- 2) Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF: manglende selektivitet i mangel af sontring mellem erhvervsdrivende, der henses til det forfulgte mål befinder sig i en sammenlignelig retlig og faktisk situation

Sagsøgerne har i den forbindelse gjort gældende, at saneringsklausulen kommer enhver virksomhed i retlig form af et selskab til gode på de samme betingelser og uden noget spillerum for skøn. Sagsøgerne er af den opfattelse, at saneringsklausulen udgør en generel skattepolitisk foranstaltning, der af denne grund ikke falder ind under forbuddet mod statsstøtte.

- 3) Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF: Saneringsklausulen kan begrundes med skattesystemets indre opbygning

Sagsøgerne har i denne sammenhæng gjort gældende, at selv hvis man fulgte Kommissionens opfattelse og antog, at saneringsklausulen havde en selektiv karakter, ville den være berettiget ud fra de forfatningsretlige principper om beskatning efter kapacitet, undgåelse af overbeskatning og overholdelse af proportionalitetsprincippet.

- 4) Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF: Sagsøgerne har ikke draget fordel af statsmidler

Sagsøgerne har gjort gældende, at de ikke har draget fordel af statsmidler. De har hertil bl.a. gjort gældende, at der ikke var blevet givet en ny formuefordel til det tabsramte selskab i medfør af saneringsklausulen, snarere blot at et allerede bestående formueforhold efter princippet om ubegrænset overførsel af tab som fastsat ved intertemporal udligning ikke blev ændret.

- 5) Åbenbar urigtig bedømmelse på grund af utilstrækkelig hensyntagen til den tyske skattelovgivning

Sagsøgerne har i den forbindelse bl.a. gjort gældende, at Kommissionen ikke tager behørigt hensyn til relevante tyske skatteregler, og at den anfægtede afgørelse derved er behæftet med alvorlige fejl.

Sag anlagt den 2. december 2011 — CB mod Kommissionen

(Sag T-619/11)

(2012/C 39/34)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: CB (Tyskland) (ved advokaterne T. Hackemann og H. Horstkotte)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 26. januar 2011 meddelt under nr. K(2011) 275, som berigtiget ved K(2011) 2628, i en procedure om Tysklands statsstøtte C-7/2010 (ex CP 250/2009 og NN 5/2010) »KStG, Sanieringsklausel« annulleres.
- Subsidiært, afgørelsen annulleres i det omfang hvor virksomheder som sagsøgeren ikke undtages fra tilbagesøgning på grundlag af princippet om den berettigede forventning.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren i det væsentlige anført følgende anbringender.

- 1) Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF: Fradraget for tab udgør ikke en støtte ydet for statsmidler

Sagsøgeren har hertil gjort gældende, at § 8c, stk. 1, i den tyske lov om selskabsskat (KStG) er i strid med det objektive nettoprincip og princippet om den finansielle kapacitet, og at et forfatningsstridigt indgreb i de skattepligtiges formueværdier i de tilfælde, der er omfattet af saneringsklausulens anvendelsesområde, kun undgås ved saneringsklausulen. Det er derfor sagsøgerens opfattelse, at betingelserne for statsstøtte ikke er opfyldt.

- 2) Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF: manglende selektivitet i mangel af en undtagelse fra det relevante referencesystem

Sagsøgeren har på dette punkt gjort gældende, at det relevante referencesystem er den almindelige fradragsordning for tab for selskaber (§ 10d i den tyske indkomstskattelovgivning, sammenholdt med § 8, stk. 1, KStG og § 10a i den tyske lov om erhvervsskat), og at § 8c KStG kun er en undtagelse fra det relevante referencesystem, der endvidere er indskrænket af bl.a. saneringsklausulen.

- 3) Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF: manglende selektivitet i mangel af sontring mellem erhvervsdrivende, der henset til det forfulgte mål befinder sig i en sammenlignelig retlig og faktisk situation

Sagsøgeren har i den forbindelse bl.a. gjort gældende, at saneringsklausulen kommer enhver skattepligtig virksomhed til gode, og at den hverken begunstiger bestemte brancher eller aktivitetsområder eller virksomheder af en bestemt størrelse.

- 4) Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF: manglende selektivitet, idet klausulen kan begrundes med skattesystemets art eller indre opbygning

Sagsøgeren har på dette punkt gjort gældende, at saneringsklausulen er begrundet i skattesystematiske hensyn, som er i overensstemmelse med forfatningsretlige principper, såsom beskatning efter kapacitet, undgåelse af overbeskatning og overholdelse af proportionalitetsprincippet.

- 5) Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF: åbenbar urigtig bedømmelse på grund af utilstrækkelig hensyntagen til den tyske skattelovgivning

Sagsøgeren har dertil gjort gældende, at Kommissionen har misforstået de tyske skatteregler om fradrag for tab.

6) Påberåbelse af den fællesskabsretlige beskyttelse af en berettiget forventning

Sagsøgeren har i den forbindelse gjort gældende, at de skatteretlige saneringsprivilegier i forbindelse med fradrag for tab ved erhvervelse af virksomhedsandele først blev taget op af Kommissionen ved en formel undersøgelsesprocedure, og at der derved var tale om en usædvanlig procedure, idet en eventuel støtteretlig karakter kun kunne være opstået på grund af en retlig forenkling af en bestemmelse (§ 8, stk. 4, KStG), der ubestridt ikke havde udgjort støtte. Den støtteretlige relevans af denne lovforenkling havde ikke været åbenbar, hverken for den tyske lovgiver eller for virksomheder, som var blevet sagkyndigt rådgivet.

Sag anlagt den 2. december 2011 — GFKL Financial Services mod Kommissionen

(Sag T-620/11)

(2012/C 39/35)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: GFKL Financial Services AG (Essen, Tyskland) (ved advokaterne M. Schweda, S. Schultes-Schnitzlein, J. Eggers og M. Knebelberger)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 26. januar 2011 meddelt under K(2011) 275 (EUT L 235, s. 26) i en procedure om Tysklands statsstøtte C 7/10 (ex CP 250/2009 og NN 5/2010) »KStG, Sanierungsklausel« annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren i det væsentlige anført følgende anbringender.

- 1) Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF: Saneringsklausulen er ikke nogen selektiv foranstaltning
 - Ifølge sagsøgeren lægger Kommissionen en urigtig forståelse af tysk selskabsskatte Lovgivning til grund for sin afgørelse. Den fastlægger især det relevante referencesystem urigtigt. Den går fejlagtigt ud fra, at undtagelsesbestemmelsen i § 8c, stk. 1, i den tyske lov om selskabsskat (»KStG«), hvorefter i sig selv overførbare

tab bortfalder i bestemte tilfælde af virksomhedserhvervelse, er en del af referencesystemet. Denne forskrift skulle angiveligt være en fravigelse fra referencesystemet. Referencesystemet består i den generelle mulighed for at overføre tab til kommende skatteår. Dette fremgår ikke mindst af det (forfatningsretlige) objektive nettoprincip.

- Saneringsklausulen er ifølge sagsøgeren en generel skatopolitisk foranstaltning, der ikke medfører selektive fordele, idet den ikke begunstiger bestemte virksomheder eller produktioner, og den behandler derfor ikke virksomhedsdeltagere, der i forhold til skattesystemet befinder sig i en sammenlignelig faktisk og retlig situation, forskelligt.
- Saneringsklausulen kan endelig også begrundes med det tyske skattesystems indre opbygning, idet den bidrager til overholdelse af grundlæggende principper i den tyske selskabsret (bl.a. princippet om udligning mellem perioder), som følger direkte af den tyske grundlov.

- 2) Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF: ingen fordel draget af statsmidler

Sagsøgeren har i den forbindelse gjort gældende, at der ikke er draget fordel af statsmidler som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF gennem den ved saneringsklausulens givne ret til overførsel af tab, idet saneringsklausulen ikke giver en formuefordel, men kun undlader at ændre et allerede bestående formueforhold.

- 3) Tilsidesættelse af begrundelsespligten

Sagsøgeren har på dette punkt gjort gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter væsentlige formforskrifter. Det er sagsøgerens opfattelse, at der mangler en verificerbar begrundelse for det referencesystem, som Kommissionen har lagt til grund. Dertil kommer, at det store antal fejlurderinger, som Kommissionen har foretaget ved dens bedømmelse af den relevante tyske selskabsret, samlet set har ført til, at Kommissionens afgørende betragtninger ikke længere fremgår. Sagsøgeren har gjort gældende, at de faktiske og retlige omstændigheder, på hvilke Kommissionen har støttet sin opfattelse om, at saneringsklausulen udgør statsstøtte, ikke kan udledes af afgørelsen.

- 4) Tilsidesættelse af princippet om den berettigede forventning

I denne forbindelse har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede afgørelse også er retsstridig, i det omfang den kræver en øjeblikkelig og effektiv tilbagebetaling af den (angivelige) støtte uden at tillade Tyskland at tage hensyn til de begunstigedes forudgående berettigede forventninger til begunstiggelsen. Den anfægtede afgørelse tilsidesætter for så vidt det uskrevede EU-retlige princip om den berettigede forventning.

Sag anlagt den 5. december 2011 — SinnLeffers mod Kommissionen

(Sag T-621/11)

(2012/C 39/36)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: SinnLeffers GmbH (Hagen, Tyskland) (ved advokaterne C. Rupp og H. Wunderlich)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 26. januar 2011 K(2011) 275 endelig, i en procedure om Tysklands statsstøtte C 7/2010 (ex CP 250/2009 og ex NN 5/2010) »KStG, Sanierungsklausel« annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

- 1) Første anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF på grund af foranstaltningens manglende selektivitet

— Fejlagtig vurdering af det relevante referencesystem: Sagsøgeren har i denne sammenhæng gjort gældende, at Kommissionen ved bedømmelsen af selektiviteten af saneringsklausulen i § 8c, stk. 1a, i den tyske lov om selskabsskat (»KStG«) har benyttet et forkert referencesystem. Når det objektive nettoprincip lægges til grund, fremgår det ifølge sagsøgerens opfattelse endvidere, at saneringsklausulen ikke udgør en undtagelse fra referencesystemet, men derimod genopretter referencesystemet.

— Fejlagtig vurdering af generelle bestemmelsers manglende selektivitet: Sagsøgeren har hertil gjort gældende, at selektiviteten af saneringsklausulen i § 8c, stk. 1a, KStG også må afvises under henvisning til, at lovbestemmelsen har almen gyldighed.

— Fejlagtig vurdering af begrundelsen vedrørende arten og den indre opbygning af det tyske skattesystem for selskaber: Sagsøgeren har i denne sammenhæng gjort gældende, at saneringsklausulen i § 8c, stk. 1a, KStG kan begrundes med arten og den indre opbygning af det tyske skattesystem for selskaber i hvert fald under henvisning til det relevante referencesystems objektive nettoprincip, som er udtryk for princippet om kapacitet.

- 2) Andet anbringende vedrørende tilsidesættelse af trindhøjere retsregler — tilsidesættelse af princippet om den berettigede forventning

Sagsøgeren har i den forbindelse bl.a. gjort gældende, at Kommissionen før indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure vedrørende saneringsklausulen i § 8c, stk. 1a, på intet tidspunkt havde givet udtryk for statsstøtteretlige

betænkeligheder i forhold til saneringsklausulen i § 8, stk. 4, tredje punktum, KStG i dens tidligere affattelse eller lignende bestemmelser i andre medlemsstater. På grundlag af Kommissionens tidligere adfærd, havde sagsøgeren, selv under udøvelse af den allerstørste omhu som en forudseende og påpasselig erhvervsdrivende, ikke været i stand til at forudse den anfægtede afgørelse. Sagsøgeren burde derfor kunne have haft tiltro til retmæssigheden af den nye saneringsklausul i § 8c, stk. 1a, KStG.

Sag anlagt den 12. december 2011 — Den Helleniske Republik mod Kommissionen

(Sag T-632/11)

(2012/C 39/37)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Den Helleniske Republik (ved I. Chalkias og S. Papaioannou)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgeren gives medhold i sagen.

— Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 14. oktober 2011 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), meddelt under nummer K(2011) 7105 og offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende L 270 af 15. oktober 2011, s. 33, annulleres helt eller delvist, subsidiært ændres den i henhold til det i stævningen nærmere angivne.

- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den Helleniske Republik har i sit søgsmål nedlagt påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 14. oktober 2011 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), meddelt under nummer K(2011) 7105 og offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende L 270 af 15. oktober 2011, s. 33, for så vidt angår den del, der vedrører de finansielle korrektioner, som er pålagt Den Helleniske Republik inden for rammerne af enkeltbetalingsordningen og ordningerne for omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer, for obligatorisk destillation og for støtte til visse mostanvendelsesformer.

Hvad angår korrektionen inden for rammerne af enkeltbetalingsordningen har sagsøgeren for det første gjort gældende, at pålæggelsen af faste korrektioner inden for rammerne af enkeltbetalingsordningen er ulovlig, idet: a) anvendelsen af faste korrektioner inden for det første år af anvendelsen af den fælles landbrugspolitik tilsidesætter den almindelige billigheds- og samarbejdsgrundsætning, b) der ikke findes en gyldig hjemmel for at anvende de gamle retningslinjer i dok. VI/5530/1997 på den nye fælles landbrugspolitik og på enkeltbetalingsordningen, subsidiært idet anvendelsen af de gamle retningslinjer på den nye fælles landbrugspolitik udgør en alvorlige tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

Sagsøgeren har for det andet gjort gældende, at Kommissionens konklusion, hvorefter kriterierne for fordeling af den nationale reserve ikke var i overensstemmelse med artikel 42 i forordning nr. 1782/2003 ⁽¹⁾ og artikel 21 i forordning nr. 795/2004 ⁽²⁾, er baseret på en forkert fortolkning af disse bestemmelser og på en forkert vurdering af de faktiske omstændigheder.

Hvad angår den anvendte faste korrektion på 10 % har sagsøgeren for det tredje gjort gældende, at Kommissionens konklusioner om de nationale kriterier for fordeling af den nationale reserve, om manglende medregning af alle foderarealer i beregningen af arealer/referencebeløb og om beregning af det regionale gennemsnit ikke udgør tilsidesættelser af forordning nr. 1290/2005 ⁽³⁾, og at Kommissionen ulovligt har anvendt finansielle korrektioner i henhold til denne forordning. Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen under alle omstændigheder har fortolket og anvendt artikel 31 i forordning nr. 1290/2005 og retningslinjerne i dok. VI/5530/1997 forkert, idet a) de kritikpunkter, som Kommissionen har anført vedrørende kriterierne for fordeling af den nationale reserve, ikke, selv hvis de var bevist, har medført betaling til personer, der ikke havde ret hertil, og ikke har medført en risiko for tab for EGFL og b) de omhandlede kritikpunkter ikke omhandler manglende anvendelse af en grundlæggende kontrol og følgelig ikke begrundet anvendelsen af en fast korrektion på 10 %.

Hvad angår korrektionen for vinsektoren har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har foretaget en fejlurdering af de faktiske omstændigheder i forhold til følgende punkter: fortegnelse over vindyrkningsarealer, destillation og støtte til mostanvendelsesformer, obligatorisk destillation af biprodukter og omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer, hvilke punkter åbenbart ikke i henhold til retningslinjerne for finansielle korrektioner begrundet en korrektion på 10 %, som helt åbenbart ikke står i et rimeligt forhold til de mangler, der er fastslået i kontrolsystemet.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29.9.2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 795/2004 af 21.4.2004 om gennemførelsesbestemmelser til enkeltbetalingsordningen i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere.

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21.6.2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik.

Sag anlagt den 15. december 2011 — Cham mod Rådet

(Sag T-649/11)

(2012/C 39/38)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Cham Holding Co. SA (Damaskus, Syrien) (ved advokat E. Ruchat)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgerens søgsmål antages til realitetsbehandling, og som følge heraf:
- annulleres afgørelse 2011/628/FUSP af 23. september 2011 om ændring af afgørelse 2011/273/FUSP af 9. maj 2011 om restriktive foranstaltninger over for Syrien, og Rådets forordning (EU) nr. 950/2011 af 23. september 2011 om ændring af forordning (EU) nr. 442/2011 af 9. maj 2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien, for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren, idet de fastsætter hans optagelse på listen over enheder, der er omhandlet i artikel 5 i forordning (EU) nr. 442/2011 af 9. maj 2011 og artikel 3 og 4 i afgørelse 2011/273/FUSP af 9. maj 2011.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender, som i det væsentlige er identiske eller svarer til dem, der er gjort gældende i sag T-433/11, Makhlouf mod Rådet ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT 2011 C 290, s. 14.

Sag anlagt den 16. december 2011 — Syriatel Mobile Telecom mod Rådet

(Sag T-651/11)

(2012/C 39/39)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Syriatel Mobile Telecom (Joint Stock Company) (Damaskus, Syrien) (ved advokat J. Pujol)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgerens søgsmål antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.
- Som følge heraf annulleres afgørelse 2011/628/FUSP og forordning (EU) nr. 950/2011 samt de efterfølgende retsakter til gennemførelse heraf, for så vidt som de angår sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort seks anbringender gældende.

- 1) Første anbringende vedrørende manglende hjemmel for afgørelse 2011/628/FUSP ⁽¹⁾ som følge af ophævelsen af afgørelse 2011/273/FUSP ⁽²⁾ ved afgørelse 2011/782/FUSP ⁽³⁾.
- 2) Andet anbringende vedrørende manglende hjemmel for forordning nr. 950/2011 ⁽⁴⁾ som følge af ophævelsen af afgørelse 2011/273/FUSP.
- 3) Tredje anbringende, hvorefter de anfægtede foranstaltninger tilsidesætter retten til forsvar og navnlig retten til effektiv domstolsbeskyttelse som fastsat i artikel 6 og 13 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (herefter »EMRK«), i artikel 215 TEUF og i artikel 41 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- 4) Fjerde anbringende, hvorefter sagsøgte har tilsidesat begrundelsespligten, idet den givne begrundelse ikke opfylder den betingelse, som påhviler EU's institutioner i henhold til EMRK's artikel 6, artikel 296 TEUF og artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- 5) Femte anbringende, hvorefter de anfægtede foranstaltninger på ubegrundet og uforholdsmæssig vis indskrænker sagsøgerens grundlæggende rettigheder og navnlig sagsøgerens ejendomsret som fastsat i artikel 1 i tillægsprotokol nr. 1 til EMRK og artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, samt sagsøgerens ret til sit gode navn og rygte som fastsat i EMRK's artikel 8 og artikel 10, stk. 2.
- 6) Sjette anbringende vedrørende skaden for konkurrencen i EU, for så vidt som de vedtagne foranstaltninger kan forstyrre den normale funktion af Unionens marked for

telekommunikation og således kan skade konkurrencen mellem de europæiske operatører og samhandelen mellem medlemsstaterne.

-
- ⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2011/628/FUSP af 23.9.2011 om ændring af afgørelse 2011/273/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT L 247, s. 17).
- ⁽²⁾ Rådets afgørelse 2011/273/FUSP af 9.5.2011 om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT L 121, s. 11).
- ⁽³⁾ Rådets afgørelse 2011/782/FUSP af 1.12.2011 om restriktive foranstaltninger over for Syrien og om ophævelse af afgørelse 2011/273/FUSP (EUT L 319, s. 56).
- ⁽⁴⁾ Rådets forordning (EU) nr. 950/2011 af 23.9.2011 om ændring af forordning (EU) nr. 442/2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT L 247, s. 3).

Rettens kendelse af 12. december 2011 — Truvo Belgium mod KHIM — AOL (TRUVO og Truvo)

(Forenede sager T-528/10, T-69/11 og T-77/11) ⁽¹⁾

(2012/C 39/40)

Processprog: engelsk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 30 af 29.1.2011, C 89 af 19.3.2011 og C 95 af 26.3.2011.

Rettens kendelse af 15. december 2011 — Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband mod Kommissionen

(Sag T-22/11) ⁽¹⁾

(2012/C 39/41)

Processprog: tysk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 72 af 5.3.2011.

Rettens kendelse af 15. december 2011 — Rheinischer Sparkassen- und Giroverband mod Kommissionen

(Sag T-27/11) ⁽¹⁾

(2012/C 39/42)

Processprog: tysk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 72 af 5.3.2011.

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 39/32	Sag T-597/11 P: Appel iværksat den 22. november 2011 af Christos Michail til prøvelse af Personalerettens dom af 13. september 2011 i sag F-100/09, Michail mod Kommissionen	15
2012/C 39/33	Sag T-614/11: Sag anlagt den 2. december 2011 — Garner CAD Technic m.fl. mod Kommissionen	16
2012/C 39/34	Sag T-619/11: Sag anlagt den 2. december 2011 — CB mod Kommissionen	17
2012/C 39/35	Sag T-620/11: Sag anlagt den 2. december 2011 — GFKL Financial Services mod Kommissionen	18
2012/C 39/36	Sag T-621/11: Sag anlagt den 5. december 2011 — SinnLeffers mod Kommissionen	19
2012/C 39/37	Sag T-632/11: Sag anlagt den 12. december 2011 — Den Helleniske Republik mod Kommissionen	19
2012/C 39/38	Sag T-649/11: Sag anlagt den 15. december 2011 — Cham mod Rådet	20
2012/C 39/39	Sag T-651/11: Sag anlagt den 16. december 2011 — Syriatel Mobile Telecom mod Rådet	20
2012/C 39/40	Forenede sager T-528/10, T-69/11 og T-77/11: Rettens kendelse af 12. december 2011 — Truvo Belgium mod KHIM — AOL (TRUVO og Truvo)	21
2012/C 39/41	Sag T-22/11: Rettens kendelse af 15. december 2011 — Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband mod Kommissionen	21
2012/C 39/42	Sag T-27/11: Rettens kendelse af 15. december 2011 — Rheinischer Sparkassen- und Giroverband mod Kommissionen	21

ABONNEMENTSPRISER 2012 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 310 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	840 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA